

РЕШЕНИЕ

№ 1231

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **3939** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Р. Д. С. и Я. Б. К. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-13/17.01.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК) с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], район Банкя, Столична община, област София, в частта относно поземлен имот с идентификатор 02659.2194.2012. Изложени са доводи, че собствения на жалбоподателите имот относно площ и граници не бил нанесен в кадастрален план в съответствие с документа им за собственост. Молят съда да отмени заповедта в оспорената част и да върне административната преписка на адм. орган за ново произнасяне относно процесния имот и правилно нанасяне границите и площта му.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Заинтересованата страна – Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованите страни М. И. З., Д. Д. Д., Д. Б. С., О. Г. Н., С. Д. С., И. Д. Тилова, Н. К. И., Л. К. С. и Х. Н. Б. не вземат становище по жалбата.

Заинтересованата страна Вяра Б. И. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото относими доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбоподателите се легитимират като собственици на процесния имот с протокол за съдебна делба от 28.09.1945г, нот.акт № 33, том LLI, дело 19957 от 1.01.1996г и удостоверение за наследници № 853 от 12.06.1997г. изд. от СО, район С..

На 24.03.2009 г., Изпълнителният директор на АГКК издава Заповед № РД-16-22, с която на основание чл.35, ал.1 и 2 ЗКИР открива производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Банкя”-Столична община, област София. Със същата заповед са определени и правоспособни лица, на които се възлага изработването на кадастралната карта и кадастралните регистри и графикът за извършване на тази дейност. В съответствие с изискванията на чл.35, ал.3 ЗКИР заповедта е обнародвана в „Държавен вестник”, бр. 30 от 21.04.2009 г., както и в два централни всекидневника – в.„Монитор”/25.04.2009 г./ и в.„Телеграф” /25.04.2009 г./. Кадастралната карта и кадастралните регистри са приети от назначената със Заповед № РД-14-45/26.05.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК комисия с решение по Протокол № КД-10-24-40. Съобразно изискването на чл.46, ал.1 ЗКИР приемането на кадастралната карта и кадастралните регистри е публикувано в „Държавен вестник”, бр.12/8.02.2011 г./, както и два централни всекидневника – в.„Монитор” /11.02.2011 г./ и в. „Телеграф” /11.02.2011 г./.

На 17.01.2012 г. ответникът издава оспорената заповед, с която се одобрява ККР за землището на [населено място], район „Банкя”, Столична община, област София и която заповед е обнародвана в ДВ, бр. 11 от 7.02.2012 г., както и е публикувана в два централни ежедневника - в.„Телеграф” /8.02.2012 г./ и в.„Монитор” /8.02.2012 г./.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР от активно легитимирани лица, имащи правен интерес от оспорването на процесната заповед, насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в предписаната форма.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/ 28.04. 2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и

кадастралните регистри (Наредба №3) е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. Съгласно разпоредбата на чл. 41 от ЗКИР кадастралната карта и кадастралния регистър се изработват чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри, набрани чрез геодезически и други измервания. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, се набират от регистрите към картите и планове, представените актове от собствениците по чл.38, ал.1 т.3, регистрите на общинската и областната администрация. Изработването на КК и КР е сложна дейност, протичаща на няколко етапи и включва задължения на различни правни субекти. За събирането на данните по чл. 41 от ЗКИР задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент на чл. 41, ал. 2 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР. При обединяване на данните за установяване и отразяване на границите на поземлените имоти - обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, установени в разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.82/ 21.10.2011г. тоест към момента на издаване на процесната заповед):

1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите;

2. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения ЗТСУ, на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ;

3. регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани;

4. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1;

5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

Преценката за законосъобразност на заповедта по чл. 49, ал. 1 ЗКИР включва проверка доколко цитираните разпоредби са спазени, респ. доколко участниците в процедурата за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри - собствениците на поземлените имоти и лицето по чл. 35, ал. 2 ЗКИР са изпълнили задълженията си. Приоритетното подреждане на критериите по чл. 14, ал. 1 от Наредбата означава, че преди всичко границите на имотите се определят съобразно установените от собствениците по реда на чл. 38, ал.1, т. 2 ЗКИР граници, ако такива липсват, следва да се ползват действащите одобрени кадастрални и регулационни планове, а при липса на последните- да се съобразят съществуващите на място материализирани граници когато не са означени или посочени по реда на т.1, след което се подреждат останалите основания от чл. 14, ал. 1 на Наредбата.

Преценката за горните обстоятелства изисква специални знания, поради което и съдът служебно и по искане на жалбоподателя Р. Д. С., направено с молба от 28.11.2012г. е допуснал в с.з. на 28.11.2012г. СТЕ с конкретно поставени задачи, като е определил срок за внасяне на депозит. Въпреки предоставената му от съда възможност жалбоподателят не е внесъл определения депозит в срок до следващото

съдебно заседание на 20.02.2013г., както и не се явява в с.з. на 20.02.2013г. и не изпраща процесуалния си представител. Съдът е приел, че е имал достатъчно дълъг срок (почти три месеца) да организира защитата си и ангажира доказателства във връзка с указаната му с определение от 08.05.2012г. (л.64) доказателствена тежест, поради което и е постановил определение за даване ход по същество на делото. Жалбоподателите, чиято е доказателствената тежест, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест /по арг. от чл. 154 от ГПК вр. с чл.144 АПК/ въпреки дадените им с определение от 08.05.2012г. изрични указания и предоставената им от съда възможност чрез допускане на СТЕ, не са провели доказване и не са ангажирали никакви доказателства за твърдения в жалбата факти. Изявленията на страните са твърдения, които подлежат на доказване. За да уважи жалбата, съдът трябва да установи по несъмнен начин истината относно фактите, релевантни за спорното право, а издирването на истината относно тези факти става чрез доказването. Изложеното води до извода, че жалбоподателите са се дезинтересирали от процеса. Въпреки служебното начало, съдебноадминистративното производство е състезателно и при него съдът изяснява с всички допустими доказателства главния факт на доказване. Съгласно чл.154 ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 АПК в тежест на жалбоподателите е да проведат доказване относно фактическите констатации, на които базират възраженията си в жалбата, тоест да установят съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпят благоприятни за себе си правни последици, което в случая не е направено. С оглед правилата за носене на доказателствената тежест съдът е обвързан да приеме недоказаните факти за неосъществили се.

По изложените по -горе съображения ,съдът намира жалбата за неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

Ответникът и заинтересованата страна Вяра Б. И. претендират разноски. С оглед изхода на спора, жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на АГКК на осн. чл.143 ал.3 и 4 АПК вр. с чл.78 ал.8 ГПК адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв.

Видно от представения договор за правна защита и съдействие серия А 0257927 от 6.10.2012г., (л.136) липсват доказателства за сторени от заинтересованата страна Вяра Б. И. разноски- не е попълнена графата „Платена сума”, поради което няма основание да се възлагат в тежест на жалбоподателите разноски по делото. Въпреки претенция за разноски на заинтересованата страна Вяра Б.И., такива не се дължат, тъй като не са направени. Законът изисква сумата да е реално внесена, а не само договорена, за да бъде присъдена като разноски по производството.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. С. и Я. Б. К. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-13/ 17.01.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър

(АГКК) с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], район Баня, Столична община, област София, в частта относно поземлен имот с идентификатор 02659.2194.2012.

ОСЪЖДА Р. Д. С. и Я. Б. К. да заплатят на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК) на осн. чл.143 ал.3 от АПК разноси по делото в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: